

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/177/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314203066
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:8314203066.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO 35 724 803, zastúpeného Tomášom Kušnírom, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO 36 613 843 proti odporkyni C. X. štátnej občianke Slovenskej republiky bytom Y., X. XXXX/XX-X, za účasti vedľajšieho účastníka popri odporkyni Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ so sídlom Prešov, Nám. legionárov 5, zastúpeného JUDr. Jaroslavou Oravcovou, advokátkou sp sídlom Vranov nad Topľou Dobrianskeho 1651, o zaplatenie 5.925,76 eur s príslušenstvom na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 2. decembra 2014 č. k. 9C/123/2014- 83 jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .

Odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi popri odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd rozsudkom zo dňa 2. decembra 2014 č. k. 9C/123/2014- 83 uložil odporkyni zaplatiť navrhovateľovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku 5169,28 eur s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 20.03.2011 do 03.11.2012 vo výške 91,52 eur a s ročným úrokom z omeškania zo sumy 5169,28 eur od 04.11.2012 do zaplatenia atrovky konania 861,61,-eur a v časti o zaplatenie sumy 756,48 eur s úrokom z omeškania vo výške 143,21 eur zo splátok splatných za obdobie od 21.03.2010 do 21.02.2011 počítaný do 03.11.2012 návrh zamietol. Vychádzal zo skutkového zistenia, podľa ktorého odporkyňa uzatvorila dňa 21.12.2007 so Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava zmluvu o splátkovom úvere č. 0373130625, v ktorej sa banka zaviazala poskytnúť odporkyni úver vo výške 126. 000,- Sk a to jednorazovo a bezhotovostne. V konaní bolo preukázané, že Slovenská sporiteľňa a.s. poskytla odporkyni úver vo výške 126.000,- Sk, teda 4.182,43 eur, ktoré mala táto splácať po 1.899,00 Sk, teda 63,04 eur mesačne, pričom dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň 20. 01. 2008. Konečná splatnosť úveru bola určená za deň 20.12.2017. Odporkyňa úver riadne nesplácala a ku dňu postúpenia pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávky predstavoval celkový dlh z titulu nesplatenej istiny 5.700,28 eur a z titulu zmluvných úrokov 1.168,01 eur a ostatné príslušenstvo. Predmetom konania podľa návrhu navrhovateľa bolo neuhradených 94 splátok vo výške 5.925,76 eur, a to splátky od 21.03.2010 do konečnej splatnosti do 20.12.2017, pričom navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť splátok splatných po 3.11.2012. I keď v danej veci išlo o zmluvu o úvere uzavretú podľa Obchodného zákonníka, podľa názoru okresného súdu svojím charakterom je zároveň i zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru súdu na posudzovanie námietky premlčania z takejto zmluvy, hoci je uzavretá podľa Obchodného zákonníka, je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Zákon o spotrebiteľských úveroch je svojou povahou občianskoprávnym predpisom a je potrebné podporné použitie Občianskeho zákonníka pre

posudzovanie premlčania dlhu. Uvedenému záveru zodpovedá aj právna úprava zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného aj v čase uzavretia zmluvy, a to § 23a ods. 2, podľa ktorého na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, použijú sa primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka. Na premlčanie súd musel prihliadať v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. ex offo. Za premlčané preto považoval splátky splatné pred viac ako tromi rokmi spätne pred podaním návrhu, teda splatné od 21.3.2010 do 21.2.2011, ktoré si tiež navrhovateľ uplatňoval vo výške 756,48 eur spolu s úrokom z omeškania 143,21 eur spolu vo výške 899,69 eur. Súd navrhovateľovi priznal len splátky, ktoré nie sú premlčané a sú splatné tri roky pred podaním návrhu, ktorý návrh bol podaný 13.3.2014, ako aj splátky, ktorých splatnosť nastala v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods.2 O.s.p., podľa pomeru úspechu a neúspechu v konaní, prevažne úspešný bol navrhovateľ. Vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 497 ods. 1 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a jeho návrhu vyhovieť resp. rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka len na kúpnu zmluvu, zmluvu u dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka, ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka, zmluva o úvere bola upravená len v Obchodnom zákonníku. V dôsledku toho sa podľa názoru odvolateľa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods.3 Občianskeho zákonníka. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 1.1.2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 1.1.2008. Zmluvu o úvere uzavretú pred 1.1.2008, kde bol dlžník spotrebiteľom tak, ako v danom prípade, nie je možné posudzovať podľa ustanovení § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 01.01.2008 sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov. Okresný súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby. Poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 M Cdo 3/2011 a 6 M Cdo/4/2012, rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici a v Trnave, ako aj na komentár. Zastáva preto názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky.

K odvolaniu navrhovateľa sa nevyjadrila ani odporkyňa ani vedľajší účastník popri odporkyňi.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať.

Predmetom posudzovania odvolacieho súdu v prejednávanej veci vzhľadom na obsah odvolania navrhovateľa bolo, či je správne na námietku premlčania aplikovať ustanovenia Občianskeho alebo Obchodného zákonníka vzhľadom na rôzne upravenú dĺžku premlčania.

Odvolací súd považuje na tomto mieste za potrebné uviesť, že okresný súd sa už v odôvodnení rozsudku náležitým spôsobom vypořiadal so všetkými rozhodnými dôvodmi podaného odvolania, ktoré dôvody odvolateľ prezentoval už počas konania pred okresným súdom.

Okresný súd postupoval správne, keď na danú vec aplikoval ust. § 101 a 103 Občianskeho zákonníka o premlčaní. Aj keď má úverová zmluva charakter absolútneho obchodu, na otázku premlčania je potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené v aplikačnej praxi súdov, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 19. júna 2013 č.k. I. ÚS 402/2013-10, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver

ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa. S Obchodným zákonníkom je totiž spojená dlhšia premlčacia doba štvorročná (ktorá má práve pre stranu v postavení dlžníka aj spotrebiteľa rozhodujúci význam, keďže jemu vzniká dlh -povinnosť na majetkové plnenie, ktoré je predmetom premlčania), v porovnaní s kratšou trojročnou premlčacou dobou v Občianskom zákonníku (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.01.2011 sp.zn. 5M Cdo 20/2009.).

Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. definitívne expressis verbis vyriešila výkladové rozdiely, na ktoré sa odvoláva navrhovateľ (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) tak, že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z dôvodovej správy k zákonu vyplýva, že cieľom jej prijatia je odstrániť výkladové problémy v otázke použitia Občianskeho alebo Obchodného zákonníka na spotrebiteľské vzťahy, s nimi súvisiace vzťahy a osobitne vzťahy tzv. akcesorického charakteru. Výslovne sa ustanovuje, že na všetky právne vzťahy vzniknuté na základe spotrebiteľskej zmluvy sa vždy použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z tohto dôvodu sa bude vždy preferovať priorita Občianskeho zákonníka, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší a to na celý režim právneho vzťahu, aj keby sa na právny režim mohla použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne. Hoci účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 1. apríl 2015, predmetné ustanovenie zachytáva prevažujúcu výkladovú prax a jeho cieľom je iba výslovne stanoviť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky. Preto okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 101 a 103 Občianskeho zákonníka.

K tvrdeniu odvolateľa, že v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka len na kúpnu zmluvu, zmluvu u dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka, nie na úverovú zmluvu podľa Obchodného zákonníka, odvolací súd uvádza, že uzatvorená zmluva je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka účinného od 01.04.2004 vychádzajúc z európskej legislatívy (Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Spĺňa totiž náležitosti spotrebiteľskej zmluvy pozitívne vymedzené v citovanom ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ktoré treba vykladať v spojení s európskou legislatívou vtedy platnou a účinnou a s dôvodovou správou k následnej novelizácii zákonom č. 568/2007 Z. z., v zmysle ktorej tam uvedený výpočet právnych foriem spotrebiteľských zmlúv je len demonštratívny a teda spotrebiteľskou zmluvou môžu byť aj iné zmluvy. Zmluva uzatvorená účastníkmi spĺňa súčasne náležitosti typovej zmluvy podľa zákona č. 634/1992 Zb. v znení účinnom a platnom ku dňu uzavretia zmluvy, a to § 23a ods. 2, podľa ktorého na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, použijú sa primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako správne uviedol okresný súd.

Navrhovateľom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku okresného súdu potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Okresný súd rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si nárok na náhradu trov odvolacieho konania návrhom neuplatnili (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a zo spisu im ani žiadne trovy nevyplynuli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .